

Dette er første Varsel, og dette er andet Varsel, var det en spøgende Form, han anvendte overfor de Vælgere, hvoraf han kendte en Del, der stod ude i Gaarden. Den tredje Gang Varslet blev givet, var det det endelige Varsel, som skal gives efter Valgloven. Udvalget har ikke ment at kunne tillægge denne Fejl, som det upaatvivlelig er — det er en Fejl imod de Regler, som Valgloven foreskriver for Afslutningen af Valget —, en saadan Indflydelse paa Valget, at den berettiger til at forkaste det. Men selv om man viste det tilbage til Udvalget, vilde vi jo ikke kunne faa andre Oplysninger om disse Varsler end dem, vi have skaffet til Veje.

Grunden til, at de i Protokollen have rettet et Klokkeslet til $7\frac{3}{4}$, ved jeg ikke noget om, men vi have ikke kunnet se, at det har nogen Betydning, og det er heller ikke angivet i Klagen, hvilken Betydning det skulde kunne have for Valgets Godkendelse. Det kan ske, at man har haft en Skriver, der i Huj og Hast har skrevet gale Tal. Det er ikke saa mærkeligt, thi ved Optællingen af Stemmer er der megen Uro, og derfor kan det ske.

Det ærede Medlem vilde modsige mine Udtalelser om, at en Frist ikke har den Betydning nu, efter at hemmelig Afstemning er indført, som før. Ja, modsige det, gjorde det ærede Medlem, men modbevise det, gjorde han ikke. Ganske vist siger han, at Partiernes Valgbureauer kunne have Lister over alle deres Vælgere og kontrolere, om de have stemt eller ikke, og det er rigtigt nok, men de kunne ikke ved den hemmelige Afstemning have nogen begrundet Mening om, hvorvidt der trænges til, at de hente flere Vælgere eller ej, hvorledes Stemmerne ere faldne o. s. v. Derfor tillægger jeg — og min Mening i saa Henseende har ikke mødt Modsigelse fra nogen Side i Udvalget — ikke disse Frister den Betydning nu efter Indførelsen af hemmelig Afstemning som tidligere, da vi havde offentlig Afstemning.

Grundene til at standse Sagens Behandling nu og vise den tilbage til Udvalget ere ikke tilstrækkelige for mig, og jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod dette Forslag. Jeg skal villigt indrømme det ærede Medlem, at der er sket mange Fejl ved Valget. Der er blandt andet sket mange formelle Fejl, og jeg har paapeget dem, men de ere ikke af den Art, at det efter min Mening vilde være retfærdigt at forkaste Valget. Vi maa dog huske paa, at ved at forkaste et Valg straffer man en hel Mængde uskyldige

Mennesker for de Fejl, enkelte have begaaet. Kommunalbestyrelsen har begaaet Fejl og Valgbestyrelsen har begaaet Fejl, men de 2,000—3,000 Vælgere, som kaldes til Valg igen, og hvis Tid man spilder — foruden det Pengespild, der sker —, ere uskyldige i de begaaede Fejl. Naar Fejlen ikke er af den Art, at man kan sige til sig selv, at der i Virkeligheden vilde være blevet en anden Majoritet, hvis de ikke vare blevne begaaede, mener jeg, at naar man vil tage skyldigt Hensyn til, hvad der er ret og rigtigt, skal man ikke forkaste Valget. Derfor indstiller jeg paa Udvalgets Vegne Valget til Godkendelse.

Wulff: Den ærede Ordfører gjorde gældende, saa vidt jeg forstod ham, at det var konstateret, at de 40 Vælgere, vi have talt om, vare Vælgere i Kredsen. Jeg tror ikke, at det er blevet konstateret, at de ere det med Rette i den Forstand, jeg har omtalt, men jeg vil dog anse det for højst sandsynligt, at hvis Undersøgelserne strakte sig vidt nok, vilde det kunne konstateres, om det var Tilfældet, og jeg antager, at man fra alle Sider vil være enig om, at den omtalte Maade at tilvejebringe en Majoritet paa ikke kan ønskes fortsat, hvis den er benyttet.

Imidlertid skal jeg holde mig særlig til Spørgsmaalet om Varslerne og sige, at der forekommer det mig, at den ærede Ordfører ikke rokkede ved det, jeg anførte før, at disse Varsler kunne benyttes som Kontrol og faktisk ere blevne benyttede som Kontrol, og allerede derved ere de ikke heldige. Men jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Ord af den nuværende højtærede Konseilspræsident som Ordfører for den Afdeling af Folketinget, der behandlede dette Valg. Jeg citerer ham netop af Hensyn til, at der nu tales om, at det dog ikke var egentlige Varsler. Han sagde: „Hvis man bruger den Fremgangsmaade, her er benyttet, er der ingen Grænser for, hvor mange Varsler en Formand for Valgbestyrelsen kan finde paa at give. Denne har indskrænket sig til 3 Varsler men der er ikke noget, som borger for, at ikke en Formand ved en anden Valghandling — naar dette kan gaa — kan tænke som saa: jeg kan give 5—6 eller endnu flere Varsler Valglovens Mening er, at der skal gives en Frist for de Vælgere, som ere til Stede i det Øjeblik, da man er ved at slutte“. Og han tilføjer: „Det kan ikke gaa, thi det kan misbruges til at trække Afstemningen i Langdrag“. Han siger, at det er „efter min Mening